

Hoài niệm:

GIÁNG SINH CHICAGO - GIÁNG SINH SAIGON

Đào Như

Ở quê nhà bạn bè có hay Chicago, nơi tôi ở trong gần ba mươi lăm năm qua, mùa đông lạnh, tôi tha hồ tận hưởng những đêm Giáng sinh như chúng ta thường ca hát thời còn nhỏ: “*Đêm Đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời...*”

Vâng, sự thật suốt ba mươi lăm năm qua, tôi tận hưởng nét đẹp của thành phố Chicago trong những mùa Giáng sinh, từ cái buốt giá cô đơn, đến dáng dấp sắc diện trang hoàng của thành phố chào mừng ngày lễ lớn. Từ những ngày cuối tháng 11 sau lễ truyền thống Tạ ơn *Thanksgiving* và những ngày đầu tháng Chạp, thành phố Chicago vận vào người cái áo choàng hào nhoáng, lộng lẫy kiêu sa mà những vòng đèn hoa trên đỉnh tháp Sears Tower là vương miện. Ngày vừa xuống, chiều tối vừa lên, không phải là bóng tối mà là cả một trời sao sáng ập xuống trên thành phố Chicago. Chicago chưa bao giờ xinh đẹp bằng Chicago trong những đêm Giáng sinh. Gió lạnh từ Bắc cực thổi về Chicago trong những ngày này thật buốt giá-buốt giá cho đến nỗi làm cho ai cũng cảm thấy cô đơn. Ấy vậy mà, đứng dưới trời đêm của Chicago Giáng sinh, người người cảm thấy ấm cúng, gần gũi với nhau hơn, muốn cùng nhau chia sẻ hân hoan hạnh phúc. Chicago Giáng Sinh tuyệt vời và diễm lệ, không ngừng chào đón ập ủ tôi, một tên giang hồ tị nạn, trong vòng tay ấm cúng của thành phố trong suốt ba mươi lăm năm qua.

Tuần vừa rồi, cũng như mọi người, tôi ùa vào đám đông, các thanh niên, sinh viên, học sinh nam nữ, tập nập đi shopping ở Chicago Downtown. Phải nói là đi shopping ở Chicago Downtown trong những ngày này thật là thần tiên. Tất cả những sản phẩm tinh hoa của những nền văn minh trên toàn thế giới, từ Bắc kinh, đến Amsterdam, từ New Delhi đến London...đều được trưng bày trong các tủ kính ở đây. Nói theo thời buổi kinh-tế-thị-trường, tất cả những sản phẩm có sức cạnh tranh cao trên toàn thế giới đều qui tụ về đây ngóng chờ sự thưởng lãm, ưng ý của khách hàng Chicago trong mùa Giáng Sinh. Điều này không những nói lên sự hùng mạnh về kinh tế của nước Mỹ, sự giàu có của người Mỹ, mà nó còn nói lên phẩm chất thưởng thức của người Mỹ.

Thế mới hay, lễ Giáng sinh là dịp để cho các thành phố lớn trên thế giới, để cho các dân tộc trên thế giới nói lên những nét đặc thù văn hóa của quốc gia, của thành phố của họ và cũng để phô trương sự thịnh vượng kinh tế của đất nước họ. Nhìn các ‘cô cậu Chicago’ đi shopping mà nhớ lại mình, mà tiếc nuối Saigon của một thời còn trẻ. Người Mỹ đi shopping trong mùa Giáng sinh, không phải chỉ là đi có một lần hay một ngày, mà họ đi nhiều lần, nhiều ngày, xuyên suốt từ đầu tháng chạp đến ngày tận cùng trước đêm giáng sinh. Tôi cũng đã đi shopping suốt tuần

vừa rồi. Thấy các ‘cô cậu’ mua quà Giáng sinh rất chăm chú, rất cẩn trọng, rất công phu mà cảm động mà nhớ lại mình. Tôi biết, rồi cũng như tôi, làm sao mà mình có thể mãn nguyện với món quà mình chọn, mình mua cho ‘người’, làm sao mà mình có thể đo được yêu biết mấy cho vừa! Họ đi shopping có đôi, từng đàn, nam nữ nói chuyện, say đắm yêu thương. Trong cái lạnh se người, họ nhìn nhau ấm cúng và thiết tha làm sao. Họ hôn nhau nghe ấm cả đường phố. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy được nụ cười hồng lên đôi má như tôi nhìn thấy ở các cô con gái Chicago trong suốt những mùa giáng sinh...

Cách đây vài hôm, đang ngồi trong phòng làm việc nghe mẹ con ai nói chuyện bằng tiếng Việt từ ngoài đường phố vọng vào:

- *Trời hôm nay mới gần cuối tháng chạp, mà sao lạnh quá con hả? Thiên hạ làm gì mà xe cộ đông đúc, đèn đuốc giăng sáng choang?*

- *Mẹ, mẹ quên rồi sao? Hôm nay là 23 tháng 12 Tây, còn 2 ngày nữa là Noel. Mẹ còn nhớ, hồi mình mới qua Mỹ, cậu Tư thường nhắc cuối tháng Chạp trời lạnh nhất tại Chicago.*

Tôi giật mình và mơ hồ tưởng như mình đang sống tại quê nhà. Tôi bước đến cửa sổ nhìn xuống đường thấy hai mẹ con ai đi chợ về, đẩy chiếc xe đi chợ đầy ắp thức ăn, họ vừa đi vừa chuyện trò. Sau mỗi câu nói hơi nước bốc ra từ miệng họ. Câu chuyện của họ nghe xa dần và mất hút trong tuyết lạnh cùng với chiếc xe đẩy đi chợ. Lúc ấy một niềm tiếc thương và giá lạnh của Chicago phủ xuống hồn tôi. Hình ảnh những đêm giáng sinh tại quê nhà lại hiện lên trong lòng tôi từng nét đậm đặc. Giáng sinh và những ngày tháng cũ của Hà nội, của Saigon vẫn còn quanh quẩn bên tôi đâu đây. Tiếng chuông nguyện Nhà Thờ Cửa Bắc, Hà nội, chiều tan lễ còn mãi ngân nga...

Dáng đứng trầm ngâm qua nhiều năm tháng chờ đợi những đứa con xa xứ của Nhà Thờ Đức Bà Saigon ray rứt hồn tôi. Nhà thờ Hộ Diêm, Nhà thờ Tấn Tài A ở Phanrang, Nhà thờ Núi Đá ở Nhatrang, những nhà thờ của thời trẻ dại rong chơi của tôi bây giờ ra sao? Những ký ức về giáng sinh tại quê nhà, những kí ức ấy, trong suốt những năm qua, lúc âm ỉ, lúc bùng phát, ray rứt, quặn quai, nguôi đi rồi lại cháy lên, bập bùng theo ánh nến của những mùa giáng sinh. Các bạn tại quê nhà đâu có hay, ký ức về những mùa giáng sinh tại quê nhà luôn luôn là những hoài niệm sưởi ấm hồn tôi giữa những ngày Giáng sinh giá lạnh của Chicago./.

Đào Như

Oak park, Illinois, USA

Dec 26-2013

thetrongdao2000@yahoo.com

